3. RAUM IN FREIHEIT

Der dritte Raum ist verbunden mit Freiheit, mit Hoffnung, mit Leichtigkeit und Licht – die Farbe Blau als Symbol für Freiheit dominiert, ist aber eingebettet in Farbenreichtum. Mit diesem Raum ist die Transformation im Rahmen dieser Ausstellung erst einmal zu Ende – sie wird weitergehen und uns ins Unbekannte führen.

Der Weg hat uns ins Freie geführt – in eine Freiheit, in der Mann und Frau gleichberechtigt und auf Augenhöhe nebeneinander sind und gleichzeitig sich gegenüberstehen: zwei Bilder – informell gestaltet, im Raum installiert und von beiden Seiten bemalt – wecken diese Assoziationen. An den Wänden befinden sich Bilder und Skulptieren. Sie erinnern an Elemente unseres Lebens, wie Sterne und Spiel, Bewegung und Hoffnung – an Verbindungen, die bisher unverbunden waren wie Papierskulpturen mit Drahtgeflecht. Verbunden zeigen sie ein UND – kein „entweder oder": Papier UND Draht, Mann UND Frau, Bewegung UND Ruhe. Spiel UND Vertiefung. Sie machen Mut, weiterzugehen mit Zuversicht in einer Welt, die sich in Richtung Humanität bewegt. Das ist meine Hoffnung.

3. A SZABADSÁG TERE

A 3. terem a szabadság, a remény, a könnyedség és a világosság jelképe – a kék szín mint a szabadság jelképe dominál. A kiállításon zajló átalakulás ebben a térben ér véget – máshol folytatódik, és az ismeretlenbe vezet minket.

Az út a szabadba vezetett minket – egy olyan szabadságba, amelyben a férfi és a nő egyenrangú és szemmagasságban, egymás mellett és ugyanakkor egymással szemben áll: a teremben elhelyezett és mindkét oldalról megfestett, informálisan alakított 2 kép ezeket az asszociációkat kelti. A falakon képek és szobrok találhatók. Ezek életünk elemeire emlékeztetnek, mint például a csillagok és a játék, a mozgás és a remény – olyan kapcsolatokra, amelyek korábban nem kapcsolódtak egymáshoz, mint például a dróthálós papírszobrok. Összekapcsolódva egy ÉS-t mutatnak. Nincs "vagy-vagy": papír ÉS drót, férfi ÉS nő, mozgás ÉS nyugalom. Játék ÉS elmélyülés. Arra bátoritanak, hogy bizalommal lépjünk előre egy olyan világban, amely az emberség felé halad. Ez az én reményem.

3. ROOM IN FREEDOM

The third room is associated with freedom, hope, lightness and light – the colour blue dominates as a symbol of freedom, but is embedded in a wealth of colour. This room marks the end of the transformation in the context of this exhibition – it will continue and lead us into the unknown.

This path has led us out into the open – into a freedom in which men and women are equals and at eye level next to each other while at the same time facing each other: 2 pictures – informally designed, installed in the room and painted on both sides – evoke these associations. There are pictures and sculptures on the walls. They are reminiscent of life elements such as stars and play, movement and hope – of connections that were previously unconnected, such as the paper and wire mesh sculptures. Connected, they show an AND. No "either or": paper AND wire, man AND woman, movement AND calm. Play AND immersion. They encourage us to move forward with confidence in a world that is moving towards humanity. That is my hope.

4. AUSGANG, DER GLEICHZEITIG EINGANG IST

In diesem Raum werden alle Besucher*innen gebeten, ihren Traum von einem neuen WIR, einem neuen gesellschaftlichen Zusammenhalt zu formulieren: auf kleinen Bildern von mir bemalt. Diese Bilder werden in eine Zukunftsbox geworfen und an der Wand im Ausgang/Eingang installiert. Auch so entstehen neue Visionen für ein neues Miteinander in unserer Gesellschaft: widersprüchlich, facettenreich, kreativ und lebendig. Ein Schritt zu einem neuen WIR.

4. KIJÁRAT, AMELY EGYBEN BEJÁRAT IS

Ebben a teremben minden látogatót arra kérünk, hogy fogalmazza meg, rajzolja meg álmát egy új MI-ről, egy új társadalmi összetartozásról: az általam festett kis képekre. Ezeket a képeket dobja be a jövő dobozába. Később az így megálmodott képek a kijáratnál/bejáratnál lévő falra kerülnek majd. Ezáltal is létrehozva egy új víziót a társadalmunk újfajta együttműködésére vonatkozóan: ellentmondásos, sokrétű, kreatív és élénk. Egy lépés egy új MI felé.

4. EXIT, THAT IS ALSO AN ENTRANCE

In this room, all visitors are asked to formulate their dream of a new WE, a new social harmony: on small pictures painted by me. These pictures will be thrown into a "future box" and will later be installed on the wall at the exit/entrance. This is another way of creating new visions for a new way of being together in our society: contradictory, multi-faceted, creative and lively. A step towards a new WE.

MORE THAN YOU SEE

BEATE WINKLER

2024

5. Mai - 9. Juni 2024 | Haus der Künste Veszprém, Burg Galerie

május 5. – június 9. | Művészetek Háza Veszprém, Várgaléria

5 May - 9 June 2024 | *House of Arts Veszprém, Castle Gallery*

VEB 2023 osztrák kulturális fórum VESZPRÉM MŰVÉSZETEK HÁZA

HINTERGRUND

In das Dunkle gehen. Sich mit dem Dunklen konfrontieren. Das Dunkle integrieren und zur Helligkeit, zum Licht, kommen. Für diesen Weg will ich einen Impuls geben mit meiner Ausstellung *More than you see*. Einen Impuls, der sich sowohl auf unsere jeweils persönliche Situation als auch auf die gesellschaftliche bezieht. Wir können uns in der Fülle unserer Begabungen und Möglichkeiten am besten entwickeln, wenn wir unsere unterschiedlichen Fähigkeiten und Möglichkeiten miteinander leben – in Respekt und auf gleicher Augenhöhe.

Dies gilt auch für unsere Gesellschaft, die mit immensen neuen Handlungsnotwendigkeiten konfrontiert ist. Es wird uns nur gelingen, die Möglichkeiten, aber auch die großen Herausforderungen, die mit Krieg, Klimawandel, Globalisierung, Migration – um nur einige Beispiel zu nennen – verbunden sind, zu nutzen, wenn wir ein neues Verhältnis zu „dem anderen" und damit auch zu uns selbst entwickeln. Wir können mit Zuversicht in die Zukunft blicken, wenn wir all unser unterschiedliches Wissen, unser Talent und unsere Erfahrung, aber auch unsere Kreativität, Fantasie und Menschlichkeit gemeinsam bündeln, um neue Wege zu gehen. Dazu brauchen wir Freiheit und gesellschaftlichen Zusammenhalt, denn sie sind die Voraussetzung für eine konstruktive Erneuerung von uns selbst und unserer Gesellschaft. In und mit ihr können wir Werke gestalten, die unserem Leben Sinn geben.

Sich auf diesen Weg einzulassen, ihn gemeinsam mit anderen zu geben, dazu will ich Mut machen – Mut neu zu denken und eingefahrene Gleise zu verlassen. Für uns selbst. Für den oder die anderen. Für unsere Gesellschaft – für ein neues WIR.

HÁTTÉR

Elmerülni a sötétségben. Szembenézni a sötétséggel. Eggyéválni a sötétséggel és eljutni a fénybe. A "More than you see" című kiállításommal ehhez az úthoz szeretnék impulzusokat adni. Egy olyan impulzust, amely egyaránt vonatkozik a személyes és a társadalmi helyzetünkre, amelyekben a férfiak és nők közötti kapcsolat központi szerepet játszik. Nőként és férfiként akkor tudunk a legjobban kibontakozni tehetségünk és lehetőségeink teljességében, ha különböző képességeinket és lehetőségeinket együtt éljük meg – tisztelettel és egyenrangúan.

Mindez társadalmunkra is vonatkozik, amely óriási kihívásokkal néz szembe. Az éghajlatváltozással, a globalizációval és a migrációval – hogy csak néhány példát említsünk – kapcsolatos lehetőségeket, de a problémákat is csak akkor tudjuk majd sikeresen kezelni, ha új kapcsolatot alakítunk ki "másokkal" – és ezáltal önmagunkkal is. Akkor tekinthetünk bizakodva a jövőbe, ha különböző ismereteinket, tehetségünket, tapasztalatainkat, de kreativitásunkat, fantáziánkat és emberségünket is együttesen használjuk fel arra, hogy új utakat törjünk. Ehhez szabadságra és társadalmi kohézióra van szükségünk, mert ezek az előfeltételei önmagunk és társadalmunk konstruktív megújulásának. Ebben és ezzel együtt tudunk olyan alkotásokat létrehozni, amelyek értelmet adnak életünknek.

Bátorítani szeretnék mindenkit, hogy induljon el ezen az úton másokkal együtt – merjen új utakon járni és elhagyni a kitaposott ösvényt. Önmagunkért. Másokért. A társadalmunkért – egy új MI érdekében.

BACKGROUND

Going into the dark. To confront the dark. To integrate the dark and come to the brightness, to the light. With my exhibition "more than you see", I want to give an impulse for this path. This impulse refers to our personal situation as well as the situation in society, both of which focus on the relationship between men and women. We can best flourish with all our talents and resources as women and men if we are able to embrace our different abilities and possibilities together - with respect and on an equal footing.

This also applies to our society, which is facing immense challenges. The only way we can successfully use the opportunities, but at the same time the problems associated with climate change, globalization and migration - to name just a few examples – is if we develop a new relationship with "the others" – and therefore also with ourselves. We can look to the future with confidence if we make use of our diverse knowledge, talent, experience, but also our creativity, imagination and humanness together to strike new paths. To do this, we need freedom and social cohesion, as they are the prerequisites for a constructive renewal of ourselves and our society. In and with it, we can create works that give meaning to our lives.

I want to encourage you to embark on this path, to take it together with others – the courage to think in new ways and leave the beaten track. For ourselves. For the other person. For our society – for a new TOGETHER.

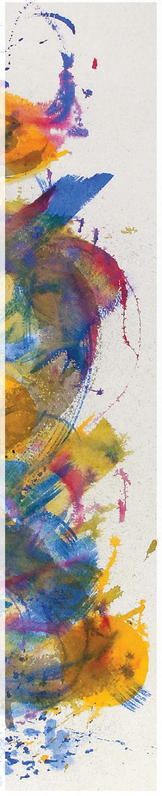

1. RAUM VON ALTEN WELTEN

Dieser dunkle Raum ist dominiert von alten Fresken aus dem 18. Jahrhundert. Zum Teil zerstört, zum Teil nur noch ein wenig sichtbar, zum Teil unmittelbar erfahrbar. Der heilige Hieronymus kniet. Er ist allein. Frauen sind nicht präsent. Wie seit Jahrhunderten in unserer Gesellschaft, in der Frauen ausgegrenzt sind, Gleichberechtigung nicht erfahren und das Potential, das sie haben, zu wenig eingebracht wird.

Das ist der Ausgangpunkt, von dem aus ich eine Frauenbüste – ein objet trouvé – von mir vor einigen Jahren bemalt und dann über Jahre hinweg der Witterung ausgesetzt, auf gleiche Augenhöhe an die Seite des Hieronymus stelle. Wie er gehört sie einer vergangenen Zeit an, die sich jetzt transformiert hat.

Und einige „Zauberwerkzeuge", die zur Transformation dazugehören, sind in diesem Raum schon vorhanden: ein beidseitig bemaltes Bild, das Anklänge an den „Griff nach den Sternen" hat, ein kleines Buch, das leere weiße Seiten enthält als Symbol für die Notwendigkeit, neu zu denken. Bemalte Papierrollen sind zudem installiert, genannt „Raumwelten", die den Weg von der Dunkelheit in das Helle symbolisieren, eine Aufwärtsbewegung und damit auch das Vertrauen, neue Wege zu gehen.

1. RÉGI VILÁGOK TERE

Ebben a sötét teremben régi, 18. századi freskók dominálnak. Részben megsemmisültek, van, ahol alig láthatók, máshol pedig közvetlenül kirajzolódnak. Szent Jeromos térdel. Egyedül van. Nők nincsenek jelen. Mint ahogy ez évszázadok óta társadalmunkra is jellemző, a nők háttérbe szorulnak, nem tapasztalják meg az egyenjogúságot, és a bennük rejlő lehetőségeket alig használják ki.

Ez az a kiindulópont, ahol egy női mellszobrot – egy objet trouvét –, amelyet néhány évvel ezelőtt festettem, majd kitettem az időjárás viszontagságainak, és Szent Jeromost szemmagasságba helyeztem. Hozzá hasonlóan a szobor is egy letűnt korszakhoz tartozik, amely mára átalakult.

Néhány "mágikus eszköz", amely része az átalakulásnak, már jelen van ebben a szobában: egy mindkét oldalán festett kép, amely a "csillagokba nyúlás" visszhangjait hordozza, egy kis könyv, amely csak üres fehér oldalakat tartalmaz, az újragondolás szükségességének szimbólumaként. Festett papírtekercseket is elhelyeztem a teremben, "Raumwelten" címmel, amelyek a sötétségből a fénybe vezető utat, a felfelé irányuló mozgást és ezáltal az új utak megkezdéséhez szükséges bizalmat is szimbolizálják.

1. SPACE OF OLD WORLDS

This dark room is dominated by old frescoes from the 18th century. Partly destroyed, sometimes only slightly visible, and in some cases tangible. St. Jerome is kneeling. He is alone. There are no women present. As has been the case for centuries in our society, where women are marginalized, lack equal rights and barely use their full potential.

This is the starting point on which I place a bust of a woman – an objet trouvé –, painted by me a few years ago and then exposed to the elements, at the same eye level as Jerome. Like him, she belongs to a bygone era that has now been transformed.

Some of the "magic tools" that are part of this transformation are already present in this room: a picture painted on both sides that recalls "reaching for the stars", a small book that contains only blank white pages as a symbol of the need to rethink. Painted paper rolls are also installed, called "Raumwelten" (spatial worlds) are also installed, symbolizing the path from darkness to light, as an upward movement and therefore the confidence to break new ground.

2. RAUM IN TRANSFORMATION

Der zweite Raum erinnert an Feuer und an Liebe – die Farbe Rot dominiert. Feuer und Liebe sind in der Menschheitsgeschichte mit Transformation eng verbunden – auch Transformation von Menschen zu neuen Verhaltensmöglichkeiten. Entweder geschieht die Transformation durch Feuer und damit Zerstörung oder durch Liebe und damit durch Erweiterung und das Leben selbst.

In der Mitte befinden sich wieder große Papierrollen – dieses Mal in einer anderen Form, die dynamisch nach oben weisen. Über den farbigen Rollen befindet sich eine weiße, leere Rolle. Sie ist Symbol für all die gelebten, noch nicht gesehenen Möglichkeiten, die in unserem Leben sind: eine Aufforderung, ständig neu zu denken und nicht die Antworten von gestern auf die Fragen von heute downzuloaden.

An den Wänden befinden sich unterschiedliche Werkgruppen jeweils aus Büttenpapier, die meisten von ihnen haben das gleiche Ausgangsformat. Sie sind aber unterschiedlich entwickelt und geformt, manche haben Rückseiten, die vorhanden, aber nicht sichtbar sind, um auch hier die Kunst der Möglichkeit, die Möglichkeit der Kunst zu zeigen. Sie verdeutlichen: wir haben mehr Möglichkeiten als wir denken. Wir müssen sie nur nutzen. Doch es kann auch ganz anders sein: Andere Werke fallen aus diesem Konzept heraus. Sie zeigen: das Leben ist voller Widersprüche – und auch aus diesen Widersprüchen entwickeln sich neue Wege.

2. ÁTALAKULÓ TÉR

A második terem a tűzre és a szerelemre emlékeztet – a piros szín dominál. Az emberiség történetében a tűz és a szerelem szorosan összefügg az átalakulással. Az átalakulás vagy a tűz és a pusztítás, vagy pedig a szeretet és a kiteljesedés, maga az élet révén történik.

Középen ismét nagyobb papírhengerek találhatóak – ezúttal más alakban, dinamikusan felfelé mutatva. A hengerek fölött egy fehér, üres tekercs található. Ez szimbolizálja az összes megélt, még nem látott lehetőséget az életünkben: felhívás arra, hogy folyamatosan újítsunk gondolkodásunkon és ne a tegnap válaszait adjuk a ma kérdéseire.

A falakon különböző műcsoportok találhatóak, mindegyik saját készítésű (merített?) papírból készült, és mindegyiknek ugyanaz az eredeti megjelenése. Ugyanakkor másképp vannak kidolgozva és megformálva, némelyiknek van hátoldala, amely ugyan jelen van, de nem látható, ezzel is bemutatva a lehetőség művészetét, a művészet lehetőségét. Kihangsúlyozva: több lehetőségünk van, mint gondolnánk. Csak ki kell használnunk őket. De lehet teljesen más is: Más művek kívül esnek ezen a koncepción. Megmutatják, hogy az élet tele van ellentmondásokkal – és ezekből az ellentmondásokból új utak is kialakulnak.

2. ROOM IN TRANSFORMATION

The second room is reminiscent of fire and love – dominated by the color red. Fire and love are intimately linked with transformation in human history. Transformation either happens through fire and thus destruction or through love and thus growth and life itself.

In the middle there are again big paper rolls – this time in a different shape, pointing dynamically upwards. Above the rolls is a white, empty roll. It is a symbol for all the lived, as yet unseen possibilities that are in our lives: an invitation to constantly rethink and not to download yesterday's answers to today's questions.

On the walls there are different groups of works, each made of handmade paper, which all have the same original format. They are, however, developed and shaped differently, some have reverse sides that are present but not visible, so as to show the art of possibility, and the possibility of art. And to make it clear: we have more possibilities than we realize. We only have to use them. But it can also be completely different: Other works fall outside of this concept. They show that life is full of contradictions – and new paths also develop from these contradictions.